

167.

3. číslo

školního

časopisu

v roce

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...

...ale my jsme ho zapálili !!!

2019/2020

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Masopust.....	3
Karneval.....	4
Ledová Praha.....	5
Zdraví.....	6
Spaní ve škole.....	8
Ema v akci.....	10
Pekárna.....	11
Ze školy.....	12
Keramička H. Vrbicová.....	13
Drby.....	14
Jednou větou.....	15
Rozhovor T.Míková.....	16
Zábava.....	18
Sport.....	20
Soutěže.....	22

Petra právě přebírá došlé diplomy za loňskou celostátní soutěž školních časopisů. Získali jsme 8.místo v kategorii škol 1.-2.stupně a 3. místo za obsah časopisu. Děkujeme!

Úvodní slovo

Co pro mě znamená zdraví? Na můj mozeček je to docela zapeklitá otázka, protože pojem zdraví je dost rozsáhlé téma. Měli bychom být zdraví duševně i tělesně. Ale přednější mi přijde zdraví duševní, protože ať má člověk jakoukoliv nemoc, měl by být pozitivní ve své mysli, protože život jde dál, dělej co dělej. Takže pokud jste nemocní, šťve vás, že nemůžete do školy. To vás vlastně asi úplně nešťve. Kdyby ale náhodou ano, tak si můžete přečíst něco zajímavého v tomto časopisu, protože se tu dozvíte spoustu zajímavých věcí o zdraví, protože přeče

Třesk je váš lék.

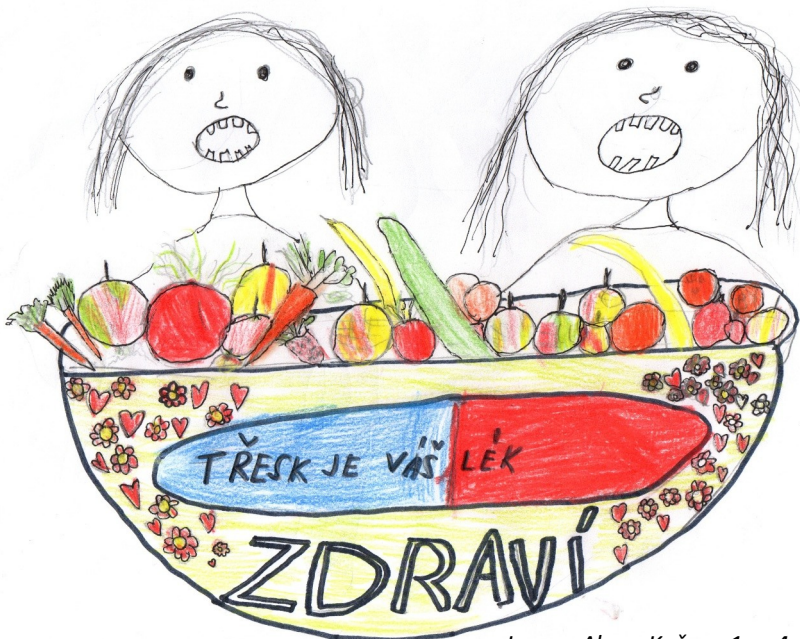
Takže chcete-li být fit, čtete Třesk. Pak si pěkně zaběhejte, zahrajte fotbal, sedněte na kolo.... K tomu zakousněte zeleninku a ovoce a do ruky vezměte tužku a pište... Těšíme se na vaše příspěvky, články, názory, nápady.....

Petra Hynková, 8.třída

Zdraví pro mě znamená... Tohle je obecně velice dobrá otázka. Na oslavách ti jako oslavenci všichni přejí „Hodně štěstí, zdraví ...“ Ale co to znamená popřát někomu zdraví? To je série otázek, kterou si každý zodpoví jinak. Já vnímám zdraví jako moment, kdy jsem v klidu a nic mi není. Není mi příliš horko ani příliš zima, necítím žádnou bolest, kterou bych jak v klidovém stavu, tak i v pohybu měl cítit. Obecně mám pocit, že bych v tu chvíli zvládl skoro vše. A v případě, že tu nemoc necítím, tak mám radost, když doktor nestanoví žádnou diagnózu. Takhle já si představuji zdraví a takhle ho cítím.

Theodor Josef Lapáček, 9.třída

Jana a Alena Kuřovy, 1. a 4. třída

Masopust 2020

Dne 21. 2.2020 se v morašické škole konalo již tradiční masopustní veselí. Nevlídné počasí v té době nám však neumožňovalo konat masopustní průvod s pochodem po obci. Jednoduše poprchávalo a

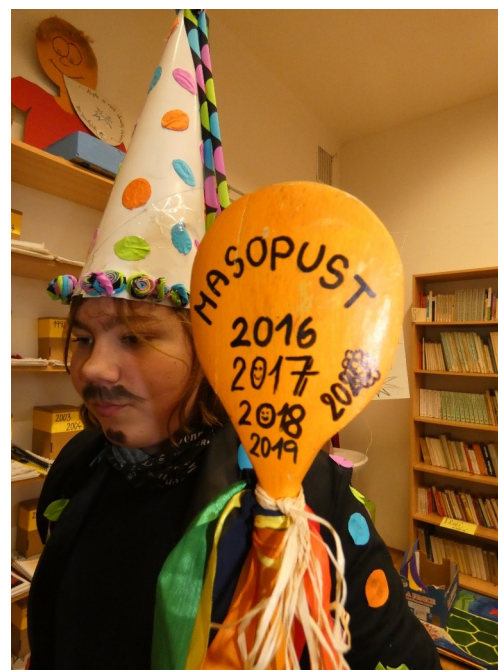

..a můžeme začít

foukalo a kvůli tomu jsme nemohli ven. Už minulý rok se masopust konal v tělocvičně, ale letos se jako vhodná alternativa ukázala prostřední chodba, na kterou se vešli jak žáci v převlecích, tak příchozí hosté. Celá škola se tehdy zodpovědně převlékla do kostýmů tradičních nebo moderních. Celá akce začala v průběhu třetí hodiny. Lidé si posedali a potom si sedli žáci. Já se se svou spolužačkou ujal role

Laufra a paní Laufrové, takže jsme vše uváděli. Přečetli jsme tedy vstupní slovo a zažádali jsme o svolení pana ředitele a poté i pana starostu. Pote jsme jednotlivě představili všechny tradiční masky. A nakonec následovaly programy tříd, které všechny zakončila poprava kobyly v podání dramatického kroužku. A poté jsme slavnostně a oficiálně ukončili masopust 2020.

Blahoslav Adam Lapáček, 7. třída

Laufř si připravuje vítací řeč

Povolení pana starosty

Děvčata nasmažila skvělé koblížky, které i rozdávala

Nejvíce ovací si získala nevěsta s ženichem

Kobyla padla...

Jak jsme se dostali pod vodní hladinu aneb Karnevalové veselí

Tak hádejte, jak to všechno začalo. Nejdříve jsme museli vymyslet název karnevalu. Návrhů se sešlo docela hodně. Nakonec vyhrál podvodní svět. Pak začaly velké přípravy. Chystali jsme ryby, chaluhy, tombolu, program. Chystaly se i dvě moderátorky potápěčky Maruška a Boženka. Když bylo vše připraveno, karneval mohl začít. A tak začal. Maruška s Boženkou se ujaly slova a vyzvaly masky k tanci. Viděli jsme vodníky, mořské panny, víly, námořníky, piráty, potápěče a spoustu dalších krásných masek. Tak se tancovalo a soutěžilo. Mezi tím jste si mohli koupit losy do tomboly a vyhrát třeba dort či rybu. Nebo si dát koláčové občerstvení. Soutěžilo se třeba v přechodu přes bažinu, v běhu v gumákách, sbírání perel, třídění pulců, lovení rybiček ... Týmy také rovnaly co nejdelší lano z donesených rybiček. Tancovalo se, soutěžilo a tak stále dokola. Ke konci přišla na řadu i židličková a pak i diskotéka. Myslím, že si karneval všichni moc užili. Byl velmi hezký a povedený.

Ema Dvořáková, 6. třída

Moderátorky Maruška a Boženka

Karnevalové veselí

Ledová Praha

aneb zmoklí jako slepice

31. ledna jsme jako každý rok jeli na Ledovou Prahu. Cesta vlakem nám přišla strašně krátká, takže jsme byli v Praze coby dup. Prvně jsme si připomněli, kde jsou v Praze základní památky jako Karlův most, Nová scéna Národního divadla, most Legií, Památník komunismu, Hladová zeď i zdymadlo. Při tom začalo pršet. Pěkně jsme zmokli, jen co je pravda. Takže jsme rychle vyjeli lanovkou k Petřínské rozhledně, odtud jsme došli do Strahovského kláštera, kde jsme konkrétně navštívili kabinet kuriozit, kde bylo všechno možné. Třeba vyhynulý pták Dodo, parafínová jablka i velký roh Narvala. Když jsme byli na odchodu, tak jsme zjistili, že přestalo pršet, a v tu chvíli vyšla ze dveří paní učitelka Drahošová a ta začala zpívat píseň o tom, že přestalo pršet. Všichni jsme se tomu smáli, ale byli jsme rádi, protože výlet v dešti, to by nebylo ono. Přešli jsme do Muzea miniatur. Čekala jsem, že to bude nějaký fakt malý oříšek nebo tak, ale to co přišlo, jsem vážně nečekala. Byly to opravdu extrémní miniatury. Rybička vyřezaná do špičky jehly nebo jedoucí vlak na lidském vlasu a mnoho dalších. Ve dvanáct hodin jsme byli svědky výměny stráží před Pražským hradem. Ještě před prohlídkou Pražského hradu jsme se šli podívat do Zlaté uličky, kde měla paní učitelka Drahošová opět velice dobrou náladu, a že to na ní bylo vidět. A přesunuli jsme se k tak očekávanému Pražskému hradu, kde nás čekala prohlídka, jestli u sebe nemáme nějakou tu bombu. Pochopitelně u sebe nikdo nic takového neměl. Na nádvoří jsme se rozdělili na dvě skupiny, kde jsme dostali i svého průvodce, který nás provedl Katedrálou sv. Víta a řekl nám pár zajímavých informací. Pokračovali jsme prohlídkou Vladislavského sálu, kde to bylo vážně obrovské. Po všech těchto zajímavých procházkách a prohlídkách jsme se vydali konečně na Václavák, kde jsme se rozešli vstříc velkým nákupům. Nám se s holkami povedlo přijít dokonce o trochu později, protože se nám čas na nákupy zdál strašně krátký. A přesunuli jsme se na vlak, odkud jsme se všemi věcmi putovali směr domov.

Petra Hynková, 8. třída

Zastávka u památníku 17. listopadu 1989

Pan průvodce nám vypráví o Bazilice sv. Jiřího

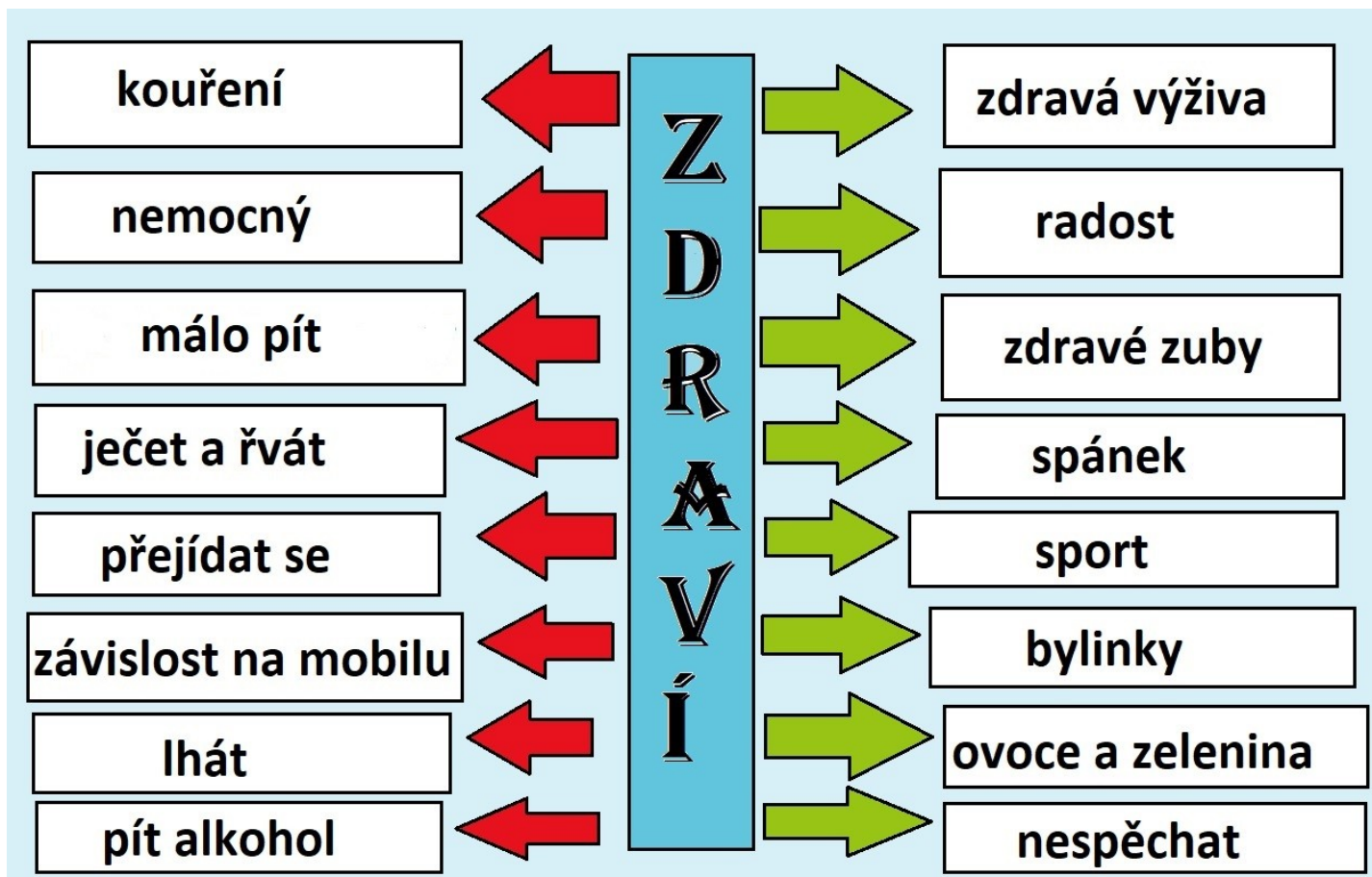
Někteří měli velkou radost, že se mohli rozdělit o svačinu s pražskými holuby

Do Prahy vyrazilo čtyřicet lidí. Nachodili jsme kolem 16 kilometrů. Domů jsme přivezli mnoho zážitků a bolavých nohou.

Nákupy...

Připravila Alena Kuřová, 4. třída

Zdravý život a nezdravý život

Zdraví je v našem životě hodně důležité.

Pro mě to znamená, že nemám třeba horečku, chřipku, bolest hlavy, kašel, rýmu... a podobně. Léčit se můžeme i posloucháním hudby, když jsme třeba nemocní. Léky, ty jsou také důležité, ale bylinky jsou přírodnější. Z bylinek toho hodně uvaříte a můžete s nimi třeba provonět místnost. Já tedy osobně mám velmi ráda bylinkové čaje. Zdraví si také udržíte sportem, když hodně sportujete, tak si udržíte zdravé tělo, máte svaly, které se vám hodí a nejste tlustí. Není dobře, když se cpete nějakými hamburgery a párky v rohlíku, nějakým tučným masem a podobnými jídly. Místo toho si dejte ovoce a zeleninu, když já třeba jím něco sladkého, vezmu si jablko. Tak mi přijde, že to jablko je daleko lepší. Také musíte udržovat velkou hygienu. Já nikdy nechápu, proč si někdo čistí zuby a pak ten kartáček jen tak odhodí k umyvadlu. Zuby ty je taky potřeba čistit, mýt si ruce před jídlem a po záchodě... a podobně. Čemu lidi většinou nedávají moc velký prostor, je spánek. Spánek je pro nás velmi důležitý. Když chodíte do školy, tak byste měli spát 8 až 10 hodin, o víkendu alespoň 11 nebo podle vaší potřeby. Je pravda, že já si ráda pospím.

Tři klíče ke štěstí: skromnost, vděčnost, pokora. Tak toho se držte.

Alena Kuřová, 4. třída

Aneška Dvořáková, 3. třída

Alena Kuřová, 4. třída

MARIHUANA - ANO, NEBO NE?

Marihuana neboli konopí. Vede se spoustu sporů na toto téma-je marihuana špatná nebo dobrá? Pro pochopení marihuana je rostlina, která při určitém zpracování může působit jako omamná látka. Je tedy nejčastěji považována za drogu a prakticky všude je zakázána a označována, jak už jsme si řekli, jako droga. Spousta lidí si ale neuvědomuje, že marihuana může sloužit i jinak než jako nelegální omamná látka. A to jako léčivo. Už od starověku se marihuanu lidé používali jako léčivou bylinu a zkoušeli pomocí ní vyvinout elixír nesmrtelnosti. Pomáhá na bolesti hlavy, deprese a bolesti zad. Je tedy také velice užitečná. Na otázku, jestli marihuanu ano, nebo ne, si každý udělá svůj názor.

Blahoslav Adam Lapáček, 7. třída

Co můžete dělat a jíst, abyste byli zdraví?

Jablíčko, hruška, ovesná kaše, brambory, mrkev, jahoda, malina, chleba, voda, borůvka, sedmikráska, šípek, čočka, jogurt, citron, olivový olej, česnek, spánek, sport, les, slunce, správné dýchání, masáž nohou, otužování, procházka, čtení, povídání, kamarádi, smát se, drbat kočku....

Jana Kuřová, 1. třída

ALKOHOL

Když se bavíme o zdraví, musíme říct něco o alkoholu, protože ten zdraví rozhodně neprospívá. Každý zná ten pocit, když jde okolo hospody a všude je cítit kouř z cigaret, vůně piva a okolo postávají lidi, co kouří a nahlas mluví. Asi každý má z toho divný pocit. Hodně dětí v mém věku má asi strach. Přemýšlel jsem z čeho a napadlo mě, že nevím, co ti lidé udělají.

Každý zřejmě zná Rusko a jeho vztah k vodce. A dokonce tam na otravu alkoholem umírá mnoho lidí. Ale to nemusíme chodit ani tak daleko. I u nás v Česku umírají lidé na otravu alkoholem.

Abych napsal i něco dobrého, tak v Česku máme známé a oblíbené pivovary v Plzni a Českých Budějovicích. Tam jsme byli dokonce na exkurzi, pivo tam nádherně voní, dospělým dají ochutnat a všichni jsou náramně pyšní na to, že tam dělají. Ale je to pořádný hukot, třeba tam, kde se myjí lahve a jezdí na pásech. A mají tam i výstavu. Baví to i děti.

A pamatujte: do 18 let se alkohol nesmí!

Viktor Sam Lapáček,

VÁPŇÍK

Víte, že skořápky od vajíčka vám můžou zpevnit kosti? Protože je v nich vápník, jako v kostech.

Vápník je potřeba taky pro zdravé zuby. Dost se ho najde v mléku, jogurtu, sýru a také nějaké zelenině, třeba brokolici.

A. Doroška Lapáčková, 2. třída

Spali jsme ve škole

V pátek 24. ledna mohla 3., 4. a 5. třída přespat ve škole. Koho by napadlo zůstat ve škole až do soboty a k tomu ještě dobrovolně! Proč to tolik lidí lákalo? Bylo to určitě zajímavé, tak se nechte překvapit!

DEN 1.

Přijelo se zhruba v 16:30 a ocitli jsme se v Cirkuse Karlos. Nejdříve jsme museli získat vstupenku, která se musela vybarvit, a tak jsme se dostali do věhlasného šapitó Cirkusu Karlos, kde se vše odehrávalo. Najednou se ozval děsivý hlas, něco povídal a principálka cirkusu Adéla Bauerová se nás tázala, jestli chceme pomoci cirkusu Karlos. Většina z nás chtěla, jak by ne, když jsme tam měli spát celou noc. Já jsem vyrážel jako první zachránce. V první třídě seděl můj bratr Josef jako obchodník se suvenýry. Bylo to napínavé, zněla děsivá muzika.

Zaměstnanci cirkusu Karlos— žáci 8.-9.třidy

Tahali jsme si karty a podle nich nás čekal úkol. Nevěděli jsme, že budeme muset zpívat! Ale to byl jen začátek. Radši napíšu jen o těch nejděsivějších, aby vás nebylo moc: Každý z návštěvníků to určitě prožíval jinak, ale podle mne byla nejděsivější opičí dráha, která hned ze začátku byla děsivá pomyšlením na to, že mám cvičit fuj! Ale hrozné mně to přišlo v 6. třídě, kde to bylo opravdu strašidelné, hlavně pro lidi, kteří nemají rádi malé prostory. Prolézali jsme tam černou dírou.

Ale pak jsme museli ven, protože se ztratili dva kluci. Mně to děsivé nepřišlo, ale pár nejmenovaných lidí se bálo. Někteří i brečeli... Bylo to náročné! Ale našli jsme je a zachránili! No, a pak když jsme se vrátili, následovalo chystání se na spaní. Ale místo spánku následovala přehlídka pyžam a mazlíků. No, a pak se šlo spát, ale my s kluky jsme nespali, ponocovali jsme až do čtyř do rána! Ano, opravdu! A když si vezmete, že jsem se vzbudil v 6 ráno, tak jsem naspal dvě hodiny! Trošku málo, ne?!

DEN 2.

Ale ráno jsem vstal a pomohl udělat snídani. Ohřáli jsme vynikající a nepřekonatelný, jedinečný Bobšův školní guláš! Byl na výběr. Druhá možnost byla chleba s čímkoliv. Já si dal guláš. Pak jsme se postupně odebrali domů. A večer jsme šli včas spát. Třetíci, čtvrtáci, pátáci i devátáci!

Viktor Sam Lapáček, 5.třída

Cirkusovní mimové

Vstupenky do cirkusu

Cirkusový trénink

Jak vypadají květiny na školní zahradě na jaře

Na školní zahradě začátkem jara začínají pučet a vykvétat různé krásné květiny či keříky a stromy. Vykvěta nám tu vřes, který je vidět hned, když přijdete na zahradu a ohlédnete se doleva. Pak když půjdete více dozadu, uvidíte kočičky neboli vrbu jívu. Začínají tam létat první včelky. Když přijdete k velkému záhonu s malými kytičkami, uvidíte spoustu výhonků, které začínají vykvétat. Jsou tam třeba fialové a žluté krosusy. A také na zahradě najdete čemeřici. Na jaře to tu vypadá opravdu hezky. Přijďte se také podívat.

Foto i text Alena Kuřová, 4. třída

Konečně povedený domeček

V prvním čísle jsme psali o domečku, tak konečně se nám to podařilo!

Začalo to, že jsme ho stavěli v ložnici (měla to být obřadní místnost), kam jsme si dali stůl, na který jsme přehodili bílou krajkovou záclonku a na to krásně modrý průhlednější šátek, pak zelenou kytku, dva šálky, staré stříbrné tácky, krabičku se zrcátkem a hřebenem a šperkovničku. Všechno bylo pod oknem vedle gauče. Sedli jsme si za stůl a úradovali. V tom nás táta vyhodil a řekl, že máme jít do svého pokoje. Tak jsme vše přesunuli. Stůl jsme dali mezi postele a ještě jeden a byl z toho čtverec. Vše bylo pěkně zarovnané. Pak jsme to museli dodělat. Navrch jsme dali ubrus, na zem jsme položili deku, z jedné strany postele jsme dali peřinu. Nahoru jsme postavili anděla. Konečně se nám to podařilo! Byl to povedený domeček!

Alena Kuřová, 4. třída

Schody života

Už jsem v osmé třídě, takže by bylo fajn, kdybych začala přemýšlet co dál, kam na školu. Já už mám vybráno, ale někteří ještě ne. Jednou místo odpoledního vyučování za námi měl přijít nějaký pan z úřadu práce. Všichni jsme si mysleli, že to bude sáhodlouhá přednáška o ničem, ale nakonec jsme si všichni něco odnesli. První věc byla, že jsme se měli pokusit vysvětlit, co je to vlastně úřad práce. A potom to plynule přešlo do fáze, kdy se nás ten pán zeptal, čeho bychom v životě chtěli dosáhnout, kam bychom se chtěli dostat. Upřímně není nic těžšího, než se nad tímhle se zamyslet. Všechno má svůj čas hlavně pro nás osmáky. Deváťáci už tolik času nemají. Dozvěděli jsme se i to, že život je jako cesta po schodech, pěkně schod po schodu, žádné přeskakování. Tak by to mělo být. Řídili byste se tím někdo? Každý z nás by asi chtěl přeskočit nějaké etapy života. Ale berme to s nadhledem, stejně se celý život učíme. Takže nebuďte protivní a uče se. Věřte, že se vám to v životě bude hodit!

Petra Hynková, 8. třída

EMA v AKCI: Křupavé trojúhelníčky z goudy

Nakrájejte plátky goudy nejlépe na trojúhelníčky, poté posypte jakýmkoli kořením. Pečte na 180 až 200 stupňů Celsia dorůžova.

Dobrou chuť

přeje Ema Dvořáková, 6. třída

Dobrý recept, který znám nazpaměť:

Zapečené brambory s kroupami

Potřebujete: brambory podle potřeby
kroupy podle potřeby
hodně cibule, třeba dvě
olivový olej
kari koření, pepř, sůl

Postup: umyjeme brambory, pak je oloupeme a dáme vařit, přidáme sůl. Uvaříme kroupy, vše smícháme dohromady. Na oleji usmažíme cibuli. Vše smícháme a přidáme koření.

Dáme do pekáčku a dáme péct na 180° C a necháme to v troubě asi 30 minut. Pak vyndáme na talíř a pochutnáváme si na jednoduché dobrotě.

Alena Kuřová, 4. třída

Jak jsme z tvrdých sušenek udělaly měkké

Skoro vždycky, když se s Emou v pátek scházíme, tak tropíme různé kraviny a další dobré věci. Tentokrát jsme pro vás připravily velmi dobrý nápad, co se sušenkami.

Alča: v pátek jsme se zase s Emou sešly, mě na něco honila mlsná. Tak jsem si vzpomněla na sušenky, které byly ve skříni. Když jsem se podívala na obal, bylo tam napsáno, kdy to projde: 10.1.2020 11:40. Já si pomyslela: Vždyť je to čtyři a půl hodiny prošlé. A víte, co nás napadlo, aby byly měkké? Uvaříme si k tomu kakao.

Ema: Co připravit na tvrdé prošlé sušenky: hodně mléka, granko, hrnec, dva hrnečky. Postup: vezměte si mléko/zkontrolujte jestli není prošlé – přičichněte/, poté nalejte mléko do hrnce a dejte ohřát, do hrnečku dejte dvě až tři lžičky granka.

Alča: Hrneček s grankem zalejte teplým mlékem, zamíchejte a ponořte tam sušenky. Nechte je tam chvíli. Sedněte si a pomalu vyndávejte sušenky a dejte si je do pusy. Je to taková mňamka. Tak můžete popíjet a jíst tvrdé, tedy už měkké sušenky.

*Alena Kuřová,
4. třída, Ema Dvořáková,
6. třída*

Místo písemky dezert s kávičkou

Máme takové štěstí, že když už se učíme cizí jazyk, tak místo nekonečného učení se nových slovíček taky někdy zabrousíme do zajímavostí ze země, kde mluví právě tímto jazykem. Nemluví o angličtině, ale o němčině, při té se samozřejmě ta slovíčka taky učíme, ale na co by nám bylo učit se německy, kdybychom o německy mluvících zemích nic nevěděli, nemám pravdu? No, a tak si každý z nás vybral něco zajímavého a vypracoval o tom projekt, nakonec jsme si všichni posedali do čtverce utvořeného z našich lavic a měli si navzájem vyměňovat načerpané informace. Jedna moje spolužačka si měla najít něco o „Sacher torte“ neboli Sachrově dortu. Nakonec se domluvila s paní učitelkou, že ho upeče. A protože je v tom pečení tak zručná, tak jsme si všichni vážně moc pochutnali a ještě se dozvěděli něco nového. A abych nezapomněla, ke každému dezertu patří dobrá kávička, takže jsme si uvařili rozpustnou kávu se šlehačkou ala vídeňskou kávu. Takže abych tu hodinu nějak shrnula, seděli jsme všichni uprostřed třídy, pochutnávali si na výborném dortíku a kávě a povídali si o všem, co jsme se dozvěděli.

Petra Hynková, 8. třída

Pekárna PHFAL aneb Jak jsme se ohřívali v peci

V pátek 19. prosince, když jsme skončili s programem v knihovně, jsme se vydali na dlouhou cestu do pekárny, která stojí až na konci Litomyšle směrem na Čistou. Je to na kopci, kde se nachází ještě spousta dalších firem. Ta naše pekárna, to není obyčejná pekárna, ale zkouší se v ní nové druhy pečiva. Ale zpět k naší cestě. Když jsme vycházeli kopec, někdo říkal, že je to pěkná makačka. Mně to ale přišlo v pohodě. Když jsme byli na místě, tak jsme si šli odložit oblečení do zvláštní průhledné skleněné šatny. Pak jsme vstoupili do velkého sálu se stoly. Vypadalo to jako velký soudní sál. Usadili jsme se a paní nám něco promítala. Za chvíli nás zavolali pekaři. My čtvrtáci jsme zdobili mističky s těstem, na které jsme marmeládou tvořili různé obrázky. Skoro všichni malovali smajlíky, ale já tvořila spirálu. 5. třída zatím vykrajovala perníčky, ale ne tak obyčejné. Těsto bylo sice hotové, ale vykrajovátkem jsme si mohli vykrojit tři perníčky, potřeli jsme je vajíčkem a na to jsme si mohli vybrat ozdobu z jedlého papíru. Pak jsme šli koukat, jak se dělají rohlíky. Vezmete kus těsta, hodíte ho do stroje, který má v sobě několik válečků, a vyleze z toho rohlík. Další stroj dělá housky. Ukazovali nám, jak se pletou vánočky. Pak jsme šli zpět do sálu k té paní a měli jsme za úkol namalovat oblíbené pečivo. Mně to vůbec nešlo. Pustila nám k tomu výrobu různých druhů pečiva a také jsme si mohli vzít dobrý čaj. Když jsme se vrátili za peka-

ři, tak začala zábava. Mohli jsme po čtyřech vlézt do kynárny. Tak bylo teplo 35°C a otáčelo se to tam. Do mrazáku se vešla skoro celá třída. Tam bylo -18°C. Z mrazáku na nás pekaři nasypali sníh. Byli jsme skoro všichni pěkně mokří. Než jsme odešli, dostali jsme čerstvě upečené koblihy, koláčky, co jsme vyráběli a perníčky. Takové prostě v obchodě nekoupíte! Rozloučili jsme se, poděkovali a vyrazili jsme na nádraží. Tam jsme měli chvíli času a já jsem tam poprvé ochutnala pravé čínské nudle. Byl to krásný den.

Alena Kuřová, 4. třída

VÁNOČNÍ BESÍDKA

16. prosince ve 14:00 se v klubu uskutečnila vánoční besídka, kde bylo dobré občerstvení - cukroví, vanilkové rohlíčky, perníčky, brambůrky, jednohubky a křupky. Bylo tam dobré pití, džusy a ovocná limonáda. Mohli jsme si vzít i pitíčka. A pak jsme šli na kulturní program. Všichni návštěvníci si museli něco připravit. První bylo vystoupení s kytarou. Další byl moderní tanec.

Poté byla soutěž v hádání jmen ryb (byly to ryby našich vod).

Poté byla zábava, že někdo navrhnul něco srandovního na odpovídání, např. smradlavá vodička, prdelka miminka a tak dále,

někdo přišel a ten na něco takového odpovídal a nesměl se zasmát, např. Jak se jmenuješ? Smradlavá vodička. Co piješ?

Smradlavou vodičku, a tak dále. Poté byla přestávka, kdy jsme se byli najíst a napít. Poté jsme šli soutěžit o házení na terč. Pak přišel Ježíšek. Přinesl omalovánky, fixy a lego a různé další věci. A pak se hrálo a hrálo.

Alena Kuřová, 4. třída

Mladší školní družina

V půl dvanácté, když zazvoní zvonek, jdeme do družiny. Chvilí si tam s paní učitelkou povídáme, zpíváme, pak se ustrojíme a jdeme na oběd. První jdou holky a paní učitelka nás při tom počítá. Řadíme se u značky, pak na konci plotu, u zastávky blízko hospody a taky u školky. Někdo letí ke dveřím, někdo jde ve dvojicích. Pak hurá na oběd. Když se najíme, paní učitelka nás pošle na chodbu a tam musíme čekat. Jen malou chvilku běháme před jídelnou a pak se vracíme do školky. Jdeme do družiny a tam si hrajeme a zpíváme. Kluci si hrají s legem a s autíčky.... Holky jsou v druhé místnosti, kde si hrají s kuchyňkou nebo nějaké hry. Jinak se tam docela nudíme. Ven chodíme kolem druhé hodiny. Chodíme na hřiště hned vedle školky. Někdy jdeme na obecní úřad, když tam paní učitelka pro něco jde. Někdy chodíme na procházky po Morašicích a někdy něco vyrábíme. Družina mě docela baví.

Text a obrázek Jana Kuřová, 1. třída
/zapsala podle vyprávění Alena Kuřová, 4. třída/

Právě sejeme semínka a přesazujeme sazeničky kytiček

Jak se chodí na oběd

Každý den, když zazvoní zvonek, tak se všichni z naší třídy rozletí do šatny. Tam se převlékají. Seřadí se před dveřmi ven a paní učitelka nás počítá anebo někdy říká jména a my chodíme ven. Cesta na oběd je skvělá, ale na obědě je to lepší. Když se najíme, tak chodíme ven. Tam hrajeme různé hry, třeba babu, čísla, vybiku a tak dále.

Nela Cvingrářová, 5. třída

Jak to vypadá v kamionu?

Náš táta přijel domů kamionem, a tak jsem se do něj mohla podívat. Má tam dvě postele, jednu rozkládací a druhou normální, pak tam má ledničku, konvici na kafe, navigaci, vařič. Také tam visí závěsy, které si zatáhne, aby se dobře vyspal. Taky se tam přezouvá, aby tam měl čisto. Je to jeho druhý domov. Moc se mi tam líbilo a ani se mi nechtělo jít ven.

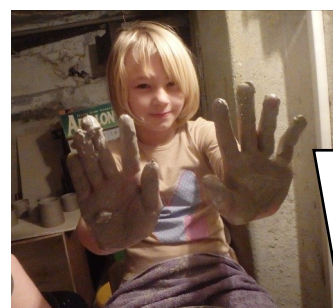
Nela Cvingrářová, 5. třída

Nejoriginálnější hrneček

Tak to jsme si takhle na keramice chtěli udělat příjemné odpoledne, a tak přijela paní Vrbicová, která má svoji keramickou dílnu v Říkovicích. Nikdo z nás neměl žádné zkušenosti s hrnčířským kruhem. Nejdříve nám na větším kousku hlíny ukázala, jak by to mělo probíhat, a potom jsme se měli domluvit, kdo po kom půjde. Prvnímu se to povedlo velice dobře, takže jsem nabyla odvahy, že to taky zvládnu. Než přišla řada na mě, tak jsem si to docela okoukala od ostatních. Jednomu z nás se dokonce omylem povedlo to, že když ztenčoval stěny hrnečku tak trochu více, než bylo žádáno, odřízl si kus stěny. Paní Vrbicová si však věděla rady, a proto to byl asi nejoriginálnější hrneček zatím. Byl o něco menší a to ho dělalo tak hezkým. Když přišla řada na mě, tak na mě padly obavy, co když to zkazím. A jak to bývá v pohádkách, i můj hrníček měl šťastný konec. Hrníčky jsme zdobili engobou, to je prostě nadrobená hlína s vodou, jen by měla být jiné barvy, než je hrníček, protože jinak by to pochopitelně nebylo vidět. Když engoba na hrnečku oschla, tak jsme do ní začali vyškrabávat něco, co jsme si

připravili, obrázek nebo malbu. Při vyškrabávání začal obrázek vystupovat a my z toho měli velkou radost. Teď nám hrnečky putují do pece, ale jak to s nimi dopadne, ještě nikdo neví. Já doufám, že se jim nic nestane.

*Petra Hynková,
8. třída*

JAK VYDĚLAT
KREPOVÝ HRNEČEK

Návod na vyrábění krepových panenek

Pomůcky: potřebujeme lepidlo, nůžky, krepový papír, špejle, papír, barevnou vlnu a tužku.

Na papír namaluj kolečko a vystřihni a namaľ obličej. Na obličej nalep vlnu jako vlasy.

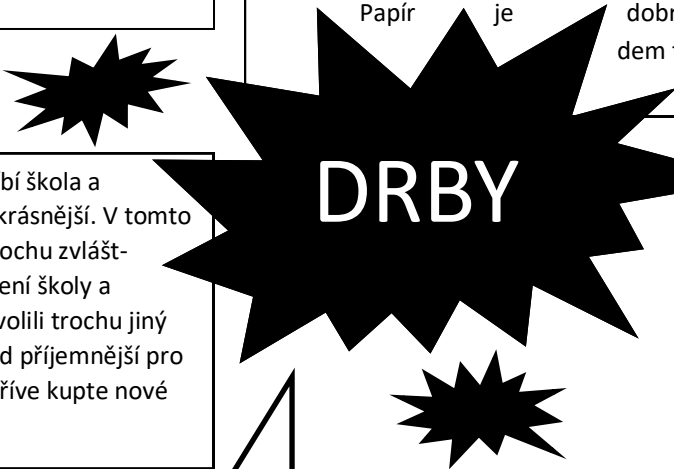
Na obličej dozadu nalep špejli, pak narolujte krepový papír a do pasu uvažte barevné vlny. A máte vyrobenou panenku.

Jana Kuřová, 1. třída, Anežka Dvořáková, 3. třída

Střepy přinášejí štěstí. Nevím, zda přinesou i žákovi X, když rozbil ve fyzice vitrínu. Asi se chtěl lépe seznámit s fyzikálními exponáty. Má pan ředitel radost nad žákovou snahou, nebo to vidí jinak?

Papír není vždy ideální materiál. Proč? Tak si představte situaci: Děvčata vzala plastové krabičky, které byly vloženy do papírové tašky. V jídelně krabičky paní kuchařky naplnily výborným obědem a vložily do papírové tašky. Jenže se nějak stalo, že papírová taška povolila a oběd... No jasně.... Spadl na zem. Naštěstí se vyliilo jen trochu polévky. Tak oběd byl zachráněn. Ponaučení?

Papír je dobrý materiál, ale ve spojení s těžkým obědem to není ideální.

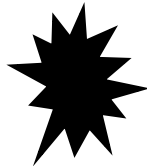
Žákům v třídě X se nelíbí škola a chtěli by ji mít hezčí a krásnější. V tomto ohledu se však snaží trochu zvláště. Postupně ničí zařízení školy a nakupují nové. Kdyby volili trochu jiný postup, bylo by to hned příjemnější pro žáky i učitele. Tak nejdříve kupte nové věci a pak demolujte!

Neuvěřitelné věci se dějí v třídě X. Představte si, že takový podsedák se nějakým zvláštním způsobem dostal až za konstrukci tabule. Nikdo nic neví, nikdo nic neviděl, prostě se v třídě X dějí velmi zvláštní věci. Chudák podsedák. Jak se asi cítí? Jak mu asi je?

Tento jazyk asi často baští borůvky. Které ruce ale dokážou nasbírat kbelíky borůvek, aby jazyk byl takto krásně vybarven?

Nové typy tašek jsme objevili ve skříňkách pro tašky. Líbí se vám?

Zelené svatební šaty? Stačí chvilka, zelená barva, správné noviny a výsledek je na světě....

Přezůvky v druhém pololetí

Žákyně měla tak těžkou tašku, že jí spadla na jazyk a ten jí takto zmodral. Poučení: noste do školy jen potřebné věci.

Zvláštní úchylku měl žák X. Stále měl potřebu se učit, a tak ho kamarádi často zavírali do kabinetů. Občas tam vydržel chvilku, někdy celou přestávku, někdy dokonce až do pozdějšího příchodu učitele. Zaslouží tento žák pochvalu? Blbost! Žák jen vymýšlel lotroviny. Tak prosím, tento postup není třeba následovat.

Jednoho dne se žáci třídy X rozhodli, že si budou házet s penály. Neskončilo to však u jejich vlastních penálů, nýbrž to odnesly penály ostatních. A tak se stalo, že všechny součásti našich penálů byly rozlámány na kusy. Jedna naše spolužačka však cítila, že asi nemá v aktuální chvíli dost peněžních prostředků si penál nově vybavit. A tak se rozhodla řešit to přes učitele. Přišla paní učitelka a údajnou částku 100 Kč jsme museli vrátit v podobě rozbitého vybavení. Hned ten den žákyně dostala všechno vybavení včetně nouzově zkonstruovaného kružítko. Někdy blbost vítězí nad rozumem.

Zatím to vypadá, že je to první a poslední sních.

Kuřátka budou 8.dubna provázet děti u zápisu.

Domy a domečky patří k nejoblíbenějším hračkám v malé školní družině.

Jednou větou

Žáci osmé třídy si na Technohrátkách ve Vysokém Mýtě mohli vyzkoušet, jak třeba postavit zeď.

Vojta přebírá ohodnocení za půl roku práce.

15.školní Amos proběhne v pátek 27.března .

Rozhovor s meteoroložkou paní Tatánou Míkovou

Tatána Míková pracuje jako vedoucí redakce počasí v České televizi. Paní Míkovou jsem potkal v Borové při bohoslužbách. Po jejich skončení se kolem ní shromáždil hlouček lidí a už se debatovalo o létě a suchu. Napadlo mě, že to je téma, které zajímá každého, a mám vzácnou příležitost se dozvědět něco nového o tom, co je nad námi.

Známe vás z České televize, kde od r. 1993 připravujete zpravodajství o počasí. Slyšel jsem, že předpovědní model Aladin je nejpřesnější model na světě. Je to pravda? My ho máme stažený v mobilu a i podle něho plánujeme výlety.

Těžko srovnávat model Aladin, který u nás počítáme pro Českou republiku a její nejbližší okolí, s modely, které tvoří výhled pro celou zeměkouli. Takové modely se spíš doplňují: zatímco ten celosvětový dodává vstupní údaje pro regionální modely jako je Aladin, modely zaměřené jen na menší oblast pak mají více předpokladů počítat vývoj počasí podrobněji a precizněji právě v oblasti, na kterou se specializují. Podle mých zkušeností je Aladin v Česku docela spolehlivý model. Předpověď na zítra mu vychází ve víc než 90 %.

Určitě zajímavé téma jsou družice, které pomáhají s předpovědí počasí. Jak? A kolik jich ve vesmíru je, tuší se to?

Družice dokážou zmonitorovat čím dál více parametrů naší atmosféry. Zatímco ty první na přelomu 50. a 60. let 20. století snímaly prosté fotografie oblačnosti nebo zemského po-

vrchu, postupně se přidaly další parametry jako je teplota nebo vodní pára a dnes už kombinace různě dlouhých vln dokážou v některých případech nahradit i pozemní stanice a vidí dokonce i „pod oblaky“. Daní za to je ovšem tak trochu nepořádek nad námi ve vesmíru. Ty staré, které už dosloužily, tam totiž ještě dlouho zůstávají a čekají, až jejich zbytky spadnou do atmosféry a tam shoří. Přesný počet funkčních družic se každý rok mění, těch meteorologických je aktuálně kolem 25, celkem ale krouží kolem Země téměř stonásobek tohoto množství družic s různým zaměřením.

Docela často se objevují výstrahy, teď naposledy na silný vítr, bylo to dříve taky tak často nebo zažíváme extrémy?

Letošní zima byla na vítr opravdu až moc štědrá. Jak se od západu rychle střídal teplý a chladnější vzduch nad Českem, přicházely i několikrát za týden větrné dny. Zima je ale obecně největrnějším obdobím u nás, takže se tomu nemůžeme příliš divit. Statistika nárazů větru ale letošní zimu určitě zařadí mezi ty s opravdu velkým výskytem.

Jak je to s oteplováním v Česku a dá se předvídat, jak to bude v budoucnu? Co všechno ovlivňuje změny klimatu, podnebí u nás? Mluví se o člověku a dál? Jaké jevy to ovlivňují? A s tím souvisí i srážky a sucho. Jak na tom Česko je?

Horká léta jsou v Česku čím dál častější. Frekvence jejich výskytu odpovídá spíš tomu, co klimatologové předpokládali pro druhou polovinu našeho století. I teplé zimy registrujeme mnohem častěji než studené. Projekce změny klimatu jsou vždy odrazem současného stavu našich znalostí o celém klimatickém systému planety. Zahrnují jak přírodní faktory (dráha Země kolem Slunce, znečištění atmosféry přírodním aerosolem, sluneční aktivita), tak i vztahy mezi nimi. Nesmírně důležité jsou i vazby mezi atmosférou a oceánem. Průběh změřených teplot ovšem nevysvětlíte žádným z uvedených přírodních faktorů bez uvážení zesílení skleníkového efektu. Jenom oxidu uhličitého je dnes v atmosféře o třetinu víc než před začátkem průmyslové revoluce v 18. století. Přibývá i metanu a ten je ještě mnohem „schopnější“, pokud jde o zadržení tepla v atmosféře. Samozřejmě změna zastoupení skleníkových plynů v atmosféře primárně ovlivní, jak se atmosféra ohřívá, ale v teplejším ovzduší se pochopitelně mění i obvyklé postupy tlakových výší a níží a tím pádem i prostor, kde častěji prší nebo naopak srážky chybí. Proto také klimatologové spíš mluví o změně klimatu než o globálním oteplování.

Pokračování na další straně

A co „pravá česká zima?“ Bude ještě?

Jednou za čas nejspíš ano. Ale upřímně: naše zimy byly v historii vždy dost proměnlivé podle toho, jestli převládal přísun teplého vzduchu ze západu nebo studeného z východu. Třeba letos ale studený vzduch neměli ani na severovýchodě Evropy. Takže ochlazení vlastně ani nemělo odkud přijít. A takových zim bude bezesporu víc a víc.

Zastavují vás lidé na ulici a ptají se na počasí? Když jste byla v Borové, všechny hospodáře od nás ze sboru to velice zajímalo...

Asi ne tak často úplně na ulici, ale třeba sousedé ano. I přátelé mi často zavolají, pokud je pro ně počasí v určitých dnech opravdu důležité.

Jaký máte názor na pranostiky? Platí? A máte nějakou oblíbenou?

Pranostiky jsou různé, některé vznikly z pečlivého sledování počasí a jiné jenom jako hezky se rýmující verše. Některé k nám dokonce přišly i z Německa nebo až z Francie. A samozřejmě největší šanci na úspěch mají ty první. Jenomže jak se klima mění, nemusejí už mít svojí obecnou platnost. Ale že bych měla některou z nich raději než jinou, to jim nemůžu udělat.

Napsala byste nám nějaký svůj nejpovedenější nebo podle Vás největší přefek?

No vzpomínám si, že jednou jsem teplotu předpovídala v kilometrech za hodinu: už jsem měla v hlavě následující předpověď větru a ty km/h se mi tam tak trochu předčasně vloudily...

A poslední otázka, jaké bude léto?

To bych také moc ráda věděla.

Moc děkuji za rozhovor a přeji předvídatelné počasí bez velkých extrémů.

Ptal se Theodor Josef Lapáček, 9. třída

Jak vypadá zima?

Na tuto otázku jsme hledali odpověď při jedné hodině výtvarné výchovy, kdy nám paní učitelka Edlmanová říkala, že si na další hodinu máme přinést foťák nebo mobil. Co se bude dít? To jsme netušili. Bylo nám divné, že se máme obléci a počkat v šatně. My půjdeme ven? V této zimě? Nelitovali jsme. Pomocí foťáku jsme objevili krásy zimy. Byla to úžasná hodina.

Petra Hynková, 8. třída

Zdravé hádanky

Je to červené, je to malvice, na Vánoce se to rozkrajuje a většinou tam je hvězdička. Co je to?

Roste to v lese, dělá se z toho kulajda a má to podhoubí. Co je to?

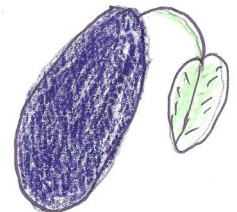
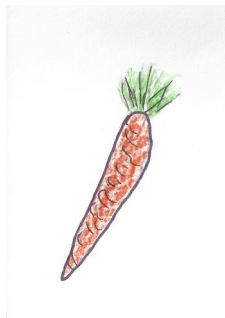
Snáší to slepice, a když to spadne, je to žlutobílý. Co je to?

Je to kořenová zelenina, je to oranžové a je to podlouhlé. Co je to?

Je to červená malá kulička, patří to mezi zeleninu. Co je to?

Je to modrofialové, je to ovoce a patří to mezi peckovice. Co je to?

Je to zelené, podlouhlé, patří to mezi plodovou zeleninu a může být i kyselá. Co je to?

Alena Kuřová, Tereza Hurychová, 4. třída

U lékaře

Tak co, poslechl jste mne a spal jste o dovolené při otevřeném okně, pane? Tahle fáze astmatu se nemůže podceňovat.

Ano, pane doktore.

A obtíže zmizely?

Ne, jen hodinky, peněženka a jeden budík.

Baví se dva kamarádi:

Ahoj, včera mě bolel zub a musel jsem jít na pohotovost.

A bolí tě ještě?

Já nevím, oni si ho tam nechali.

Sestro proč toho pacienta budíte?

No, aby si vzal prášky na spaní.

A. Dorotka Lapáčková, 2. třída

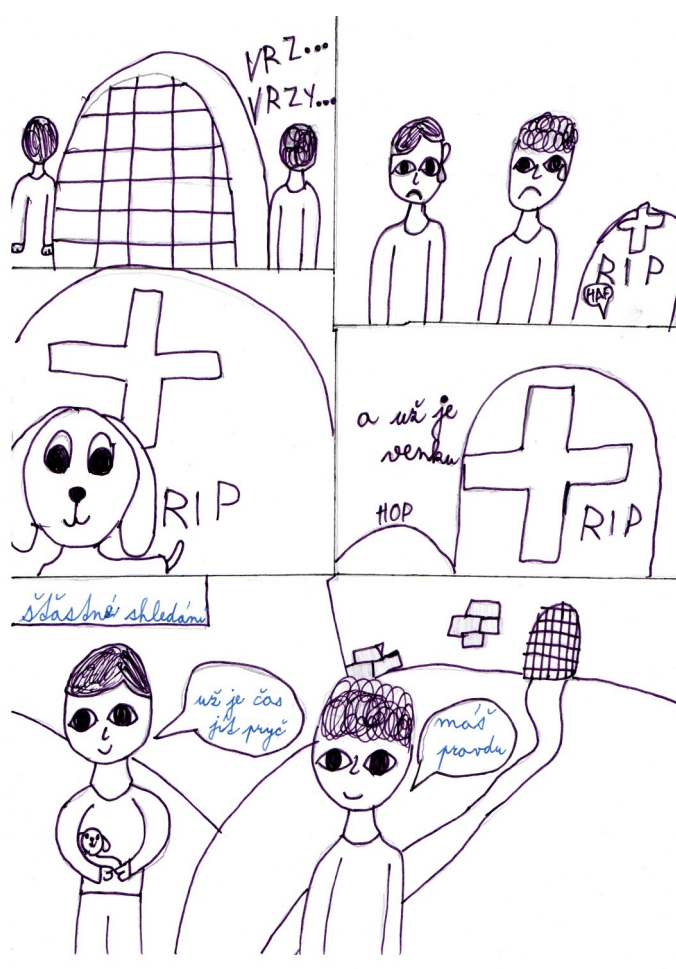
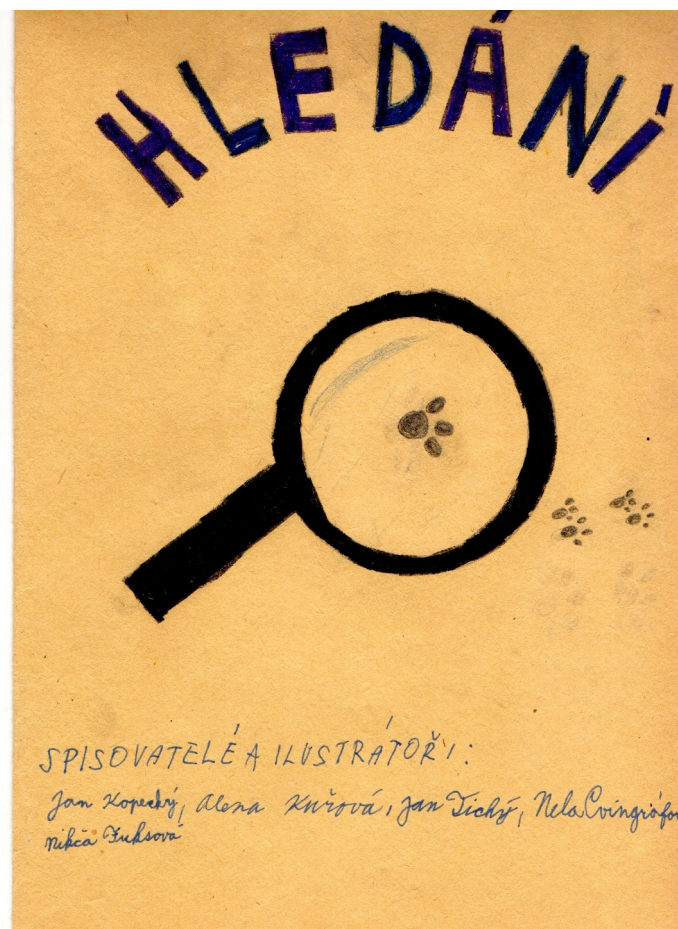
V knihovně jsme tvořili komiksy

19. prosince 2019 čtvrtá a pátá třída si v knihovně v Litomyšli povídala o komiksech. Naučili jsme se dělat bubliny a co znamenají. Kdy osoba mluví nebo přemýšlí. Dostali jsme obrázek čtyřlístku a u toho byly prázdné bubliny a do těch bublin jsme měli napsat, co si která postava myslí, co říká, co se děje.

Pak jsme ve skupinkách tvořili náš originální komiks. Komiks, který vymýšleli dva Honzové, Alča, Nikola a já, se jmenoval Hledání. Vypravoval o klukovi, který hledal psa.

Nela Cvingrářová,
5. třída

Zdraví a cukr?

Sam vynalezl nový zlepšovák. Šťávu z pomeranče pije přímo z obalu. Dobrý, co!

Víte, kolik skrytých cukrů denně sníte či vypijete? V 6.třídě udělali průzkum nejčastěji konzumovaných sladkostí a zjišťovali, jak velké množství cukru výrobky obsahují. Byli překvapeni, kolik cukru je tam schováno. A to vážení cukru. To byl zážitek. Občas se sypal po zemi, občas zmizel v ústech. Jo, a ještě si neplést gramy a kilogramy....

Děvčata si odepřela bonbóny a špagety a začala vymýšlet, jak postavit co největší věž. Největším úspěchem byla radost a smích. Věž nic moc.

Jedna ponožka hezčí než druhá. Poznáte, ve které třídě chodí tyto krásné, zajímavé, voňavé, designové nožky?

Hra, u které se určitě zasmějete

U nás na Silvestra bylo veselo. Jakkap by ne, když tu byla tak úžasná hra. Mamka vymyslela, že budeme hrát hru a že budeme psát: jaký- jaká, kdo, co, sloveso, kde, proč to dělal. A teď si přečtete, co z toho vzniklo:

Hloupý prezident sekal dřevo v komíně, protože pil.
Modrý trpaslík skákal v posteli, protože měl zácpu.
Smradlavá kočka trkala v králíkárně, aby měla děti.
Šilhavá beruška skákala ve vesmíru, protože měla hlad.
Neviditelný miláček zapaloval ve stodole z hlouposti.
Škodlivý Fantomas prděl v hospodě, protože chtěl drbat Báru.
Absolutní trouba čůral v lese z hladu.
A takhle to můžete doma vyzkoušet taky.

Skvělou zábavu vám přeje Alena Kuřová, 4.třída

Naše kočička

Doma máme kočičku. Jmenuje se Činda. Je rezatočernobílá, je hodně mazlivá. Někdy se na ni zlobíme, protože mamce leze pod nohy a plete se jí tam, ale jinak ji máme moc rádi. Vždycky, když přijdeme domů, tak nás vítá škrábáním stromu.

Nela Cvingrářová, 5.třída

Druháci malovali tyto kočky

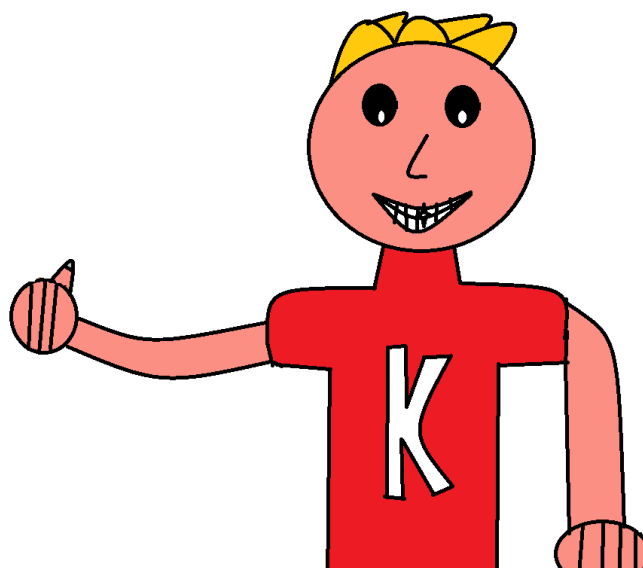
Jak mi poprvé ujel na Skaut autobus

V pátek s Emou jezdíme na Skaut a právě dnes nám autobus ujel. Autobus jezdí 16:45 hodin. My jsme vyšly v 16:35 hodin a to jsme si říkaly, že máme čas. Vydalý jsme se na cestu a přitom jsme si povídaly. Já v půlce cesty řeknu: „Emo, nezapomněla sis vypnout ten foťák?“ Ema: „Já nevím, asi jo, nebo né, já teď nevím.“ No, doufám, že jsi ho vypnula. Šly jsme dál a já najednou volám: „Hele není to náhodou náš autobus?“ Ema říká: „Né, snad né!“ Ale přitom jsme zjistily, že je to opravdu on. Začaly jsme utíkat, ale pozdě! Autobus už odjel a ani nepočkal. Vrátily jsme se domů a to nebylo ani 16:45 hodin a my se rozčilovaly: „Ten autobus je vážně blběj! Ani nepočkal! Vždyť ještě neměl čas odjet!“ Nakonec jsme musely jet autem.... Alena Kuřová, 4. třída

Kubova olympiáda

6. února se konala ve sportovní hale v Litomyšli Kubova olympiáda družin. Když jsme vyšli ze školy, tak jsme si dali hroznový cukr a „müsli“ tyčku, abychom nabrali energii a odcestovali autobusem. Po příchodu do haly jsme se převlékli a čekali na zahájení. Sportovní hala byla obrovská. Před začátkem jsme se rozcvičili. Bylo deset disciplín a deset týmů. Byla tam trampolína, frekvenční žebřík, koše na štafetový běh, překážková dráha, test v obratnosti, přeskok přes lavičky, člunkový běh, hod mezi sportovci, skákání, basketbal a spousta dalšího. My reprezentanti z naší školy Morašice jsme začínali na disciplíně číslo 9. Pak jsme se vystřídali na všech soutěžích. Snažili jsme se, ale stejně jsme se neumístili na stupni vítězů. Nevadí, ale i tak jsme si to hezky užili :-).

Text i obrázek: *Vojtěch Štěpán, 4.třída*

přihrávky

rozvíčka

Můj zážitek z jarních prázdnin

V sobotu 8. února jsme letěli do Egypta, přesněji do Hurghady. Měli jsme letět v 1:50, potom nám řekli, že let se zpozdí a poletíme 2:00 potom 3:00 a nakonec jsme konečně letěli až ve 3:30 hodin. Jeden pán to nezvládal, tak nám tam zpíval a říkal, že budeme v pohodě, měl v ruce totiž pivo. Většina z nás při čekání na letadlo spalo. Do Hurghady jsme přiletěli kolem osmé hodiny. Hnedka ten den jsme si šli zaplavat do vyhřívávaného bazénu, který měl 29°.

Každý den jsme měli nějaké nové, zvláštní, veselé, neopakovatelné zážitky. Třeba jízdu na koni po břehu moře nebo potápění s přístrojem. To bylo opravdu super. Nebo třeba moje ségra se vrátila s dlouhými napletenými a modrými vlasy. Byli jsme se v Luxoru podívat na hrobky Ramsese. Původně jsme měli jet do Káhiry na pyramidy, ale to bylo osm hodin tam a zpátky plus nějaká doba tam a to se nám nechtělo. V Luxoru to bylo úžasné. Dokonce jsme tam potkali několik Čechů. Pro nás hosty hotelu také vymýšleli program. Hodně jsme tančili, třeba až skoro do rána. A když nastal den odletu, vůbec se mi nechtělo. Nemohu uvěřit, že ještě před třemi týdny jsem se koupala v Rudém moři a chodila po písčité pláži.

Eliška Urválková, 8.třída

Jizerská padesátka

Každý rok se konají v Jizerských horách běžecké závody. Letos to byl už 53. ročník. Závody se pořádají na počest expedice Peru 1970, kdy všichni účastníci expedice byli při zemětřesení zavaleni lavinou kamení. To se vždycky připomíná při zahájení závodu. 53. závody jsme běželi skoro celá rodina, já ségra, brácha a táta. Všichni jsme získali křišťálovou medaili. Moc jsme si to užili.

Emá Dvořáková, 6.třída

← Ségra Anežka na startu

Co dělat, aby se z vás nestal útočník

Hodně z vás by si myslelo, že stát se útočníkem musí mít důvod, často si však ani neuvědomíme, že na někoho útočíme. 8. ledna jsme se místo tělocviku šli dozvědět něco nového pro naši sebeobranu. Tohle všechno nás měl naučit pan Petr Janda. Nejdříve jsme si sedli na lavičku a řekli si, co je to vlastně ta sebeobrana. Potom jsme se měli rozdělit do dvojic, jenže já sem zůstala sama, protože nás ve třídě je jen jedenáct. A tak se ze mě stal takový první pokusný králík. Jako první věc jsme se přetahovali, ale ne jako malé děti o hračku. Byli jsme o sebe opření

rukama a přetlačovali se, abychom zjistili, jestli jsme silnější nebo slabší. Druhá část tohoto přetahování spočívala v tom, že když se nám soupeř zdál příliš silný, tak jsme uhnuli kousek do strany a soupeř mohl ztratit rovnováhu, čímž taky ztratil převahu nad námi. Potom jsme si vzali na ruce jakousi tvrdší molitanovou věc. Něco jako malý boxovací pytel na dlaň. Opět jsme byli ve dvojicích. Za úkol bylo bouchat do boxovacích pytlů. Jenže se to trochu zvrhlo, tak nějak současně nás napadlo, že máme mlátit pěstmi, a tak jsme se do toho opřeli. Pan Janda se na nás chvíli díval a potom nás všechny zarazil. V tu chvíli jsme nevěděli, co děláme špatně? Nakonec jsme se dozvěděli, že se z nás stali útočníci! Na jednu stranu je fajn, že alespoň víme, co na nás útočník bude zkoušet, abychom se jím sami stali! Teď už víme, že je lepší jen dělat mrtvého brouka, chovat se k soupeři slušně a nevyprovokovat ho. Soupeři byste taky neměli tykat, to by ho právě mohlo více rozčlítit.

Petra Hynková, 8. třída

Vážně potřebujeme helmu?

20. ledna jsme s paní učitelkou Novákovou jeli místo tělesné výchovy na bruslení. Aby to vyšlo, tak jsme jeli devátá a osmá třída. Ledovou plochu jsme měli rozdělenou napůl, aby se nemotali bruslaři a hokejisté nijak omezovat. Totiž ti, co chtěli, tak si vzali hokejky a hráli hokej. My ostatní jsme prostě jen jezdili po ledě. Začala to být trochu nuda a tak někoho napadlo, že se budeme honit. To už byla opravdu sranda, padali jsme na ledě jako hrušky ze stromu. Někdy jsme se i málem srazili s paní učitelkou, která taky bruslila. Já jsem si to fakt užila a myslím, že ostatní to vidí stejně.

Petra Hynková, 8. třída

Brusleníčko

Dne 14. ledna se 6. a 7. třída v rámci tělocviku po obědě vydala na místní autobusovou zastávku. Měli jsme namířeno

na blízký litomyšlský zimní stadion. Na něm jsme měli v plánu alespoň se pokusit si trochu zabruslit. Takže tedy následovala cesta autobusem dlouhá asi 15-20 minut a po tom, co jsme vystoupili na autobusovém nádraží, ještě cesta na stadion. Když jsme došli na stadion a převlékli jsme se, mohli jsme konečně vyrazit na led. Pochopitelně, že po dvou letech, co jsem pořádně nestál v bruslích, na ledě jsem celou dobu padal. I přesto jsem si asi 1 a půl hodiny padání užil. Poté jsme se opět vrátili do šaten a z šaten jsme vyrazili opět na autobusové nádraží. A autobusem jsme se vydali na cestu domů po dobře stráveném odpoledni.

Blahoslav Adam Lapáček, 7. třída

Tréma jako blázen

Každý rok se v naší škole najde několik dětí, které se naučí nějakou tu básničku nebo prózu a vystupují na recitační soutěži. Já jsem se minulé roky nezúčastnila a tak jsem si říkala, že bych to letos zase mohla zkusit. Dlouho jsem se rozmýšlela, co bych mohla recitovat, no, a jelikož mám moc ráda Werichovy pohádky, tak jsem si jednu vybrala a naučila se ji, konkrétně „Splněný sen“. Když přišel ten soudný den, tak jsem si uvědomila, že se mi vlastně moc nechce. Nakonec to všechno dopadlo velmi dobře a ještě jsem na 1. místě, takže postupuji do Litomyšle na oblastní kolo, tam se však netěším mnohem víc. A aby toho nebylo málo, tak se ještě musím naučit druhý text, který budu taky potřebovat. Přes to přese všechno si myslím, že to zvládnou a ostatním, co postoupili se mnou, taky držím palce.

Petra Hynková, 8. třída

Oblastní kolo v Litomyšli - Josef Jareš a Adam B.Lapáček

Florbal pro malé

Ve středu 4.března jsme jeli na florbal do Dolního Újezdu. Převlékli jsme se do dresů a rozcvičili jsme se a pak jsme šli do tělocvičny, kde jsme si přihrávali a stříleli na branku. Začal turnaj. První zápas proti Litomyšli jsme prohráli 6:0. Stejně dopadl i druhý zápas proti Dolnímu Újezdu. Poslední zápas s Osíkem jsme v poločase vyhrávali 4:1. Fandila nám celá hala. Pak se to zvrtilo a zápas skončil 5:5. Postoupila Litomyšl. Bylo to dobrý, ale nohy mě bolí doteď.

Martina Famfulíková, 4.třída

Recitační soutěž

Školní kolo

Morašice - 6.února 2020

- 0.kat. 1.místo J.Jareš
- 1.kat. 1.místo J.Rovner
2.místo A.Jakoubková
- 2.kat. 1.místo N.Cvingrářová
2.místo A.Rošková
- 3.kat. 1.místo P.Uválková
2.místo S.Záleská
3.místo A.B.Lapáček
- 4.kat. 1.místo P.Hynková
2.místo J.T.Lapáček

Oblastní kolo

Litomyšl - 26.února 2020

- 0.kat. Josef Jareš získal čestné uznání za přednes
- 3.kat. 3.místo Adam Blahoslav Lapáček
- 4.kat. 3.místo Petra Hynková
- Těšíme se na okresní kolo.

Halová kopaná

Oblastní kolo

19.února 2020 - Dolní Újezd

Žáci 6.-7.třída získali 5.místo

27.února 2020 - Dolní Újezd

Žáci 8.-9. třídy získali 3.místo

Blahopřejeme!

Olympiády

Zeměpisná olympiáda

Školní kolo

27. ledna 2020

Kat. A 1. místo E. Sádecká

2. místo P. Urválková

Kat. B 1. místo M. Štěpán

2. místo Z. Famfulíková

Kat. C 1. místo K. Sádecký

2. místo K. Jánová

V okresním kole se umístili žáci ve středu výsledkové listiny. Děkujeme za reprezentaci školy.

Olympiáda v českém jazyce

Okresní kolo Svitavy

23. ledna
2020

J. Kutová a K. Jánová se umístily ve středu výsledkové listiny. Děkujeme za reprezentaci školy.

Pochvala pro nej... angličtináře ve škole

Dějepisná olympiáda

Okresní kolo Svitavy

15. ledna 2020

TJ. Lapáček a K. Sádecký se umístili ve středu výsledkové listiny.

Olympiáda v anglickém jazyce

Školní kolo

23. ledna 2020

Kat. 6.-7. třída 1. místo P. Stráníková

2. místo A.B. Lapáček

Kat. 8.- 9. třída 1. místo V. Vaňková

2. místo J.T. Lapáček

Okresní kolo 18. února 2020 v Litomyšli. Žáci se umístili ve středu výsledkové listiny. Děkujeme za reprezentaci školy.

Inzerát

Školní šatník hledá originální kousky oblečení, které můžeme využít při masopustu či dalších akcích, které často ve škole pořádáme.

Hledáme, pátráme po: různých uniformách, zástěrách, šatech, sakách, šátcích, kloboukách, oblečení zdravotních sestřiček....

Až budete dělat pořádek, vzpomeňte na nás!

Děkujeme!

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

3. číslo XXVII. ročníku / celkově 167. číslo / vyšlo 6. března 2020 nákladem 40 kusů.

Grafická úprava:

Titulní stránku připravil Viktor Sam Lapáček, 5. třída

Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.

Cena: 15,- Kč.

Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku -

Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.

e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy -

<http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.

